

FUNDAMENTEN VOOR GOUD EN ZILVER ZIJN IJZERSTERK

Goud en zilver zijn van oudsher een vluchthaven voor beleggers in onzekere tijden. Nu de inflatieverwachtingen toenemen, komen de edelmetalen bij veel beleggers weer nadrukkelijker in beeld.

De voorbije zomer koersten de prijzen van goud en zilver gezwind hoger, maar de hausse kreeg nadien geen vervolg. Goud liet de vorige top van 2011 achter zich en bereikte met bijna 2070 dollar per troy ounce een nieuw nominaal hoogtepunt. De klim van zilver was nog extremer: van minder dan 12 dollar in maart naar 29 dollar in augustus.

De prijzen van de edelmetalen koersten sindsdien zijwaarts tot lager. Houders van termijncontracten (*futures*) hadden een extreem grote longpositie opgebouwd. Deze posities werden de voorbije maanden wat teruggeschroefd. Aanleiding was de onzekerheid in aanloop naar de Amerikaanse presidentsverkiezingen waardoor de liquiditeit bij de edelmetalen daalde en de prijsuitslagen groter werden.

IJZERSTERKE FUNDAMENTEN

Fundamenteel is er ondanks de hoge prijsvolatiliteit niets veranderd voor goud en zilver. Alle relevante macro-economische

indicatoren evolueren in de goede richting. Belangrijk hierbij zijn met name de groei van de geldhoeveelheid en de reële rente, dat is de nominale rente aangepast voor de inflatie. Er is een hoge positieve correlatie tussen de hoeveelheid geld in omloop en de goudprijs in een bepaalde muntzone. De voorbije decennia is de goudprijs in alle valuta opgelopen. Anders gezegd: alle valuta zijn in waarde gedaald tegenover goud. De groei van de hoeveelheid goud in omloop is relatief beperkt. Als we ervan uitgaan dat er geen bovengronds goud verdwijnt, zorgt nieuwe mijnproductie voor een groei met iets meer dan 1 procent op jaarbasis. Dit komt ongeveer overeen met de bevolkingsgroei. De hoeveelheid goud per capita blijft constant en is dus een uitstekende maatstaf om af te zetten tegenover de groei van de geldhoeveelheid (ook wel monetaire inflatie genoemd).

Die geldgroei kwam met name na de financiële crisis van 2008 in een stroomversnelling. Vanaf 2010 lanceerden de centrale banken van

alle grote muntzones grootschalige projecten die kwantitatieve versoepeling of QE werden gedoopt. Bedoeling is het verhogen van de bankreserves zodat commerciële banken op hun beurt dit geld verder kunnen uitlenen voor investeringen of consumptie.

Maar centrale banken creëren om meerdere redenen geld. In de periode kort na de financiële crisis was het herkapitaliseren van de banken die te kampen hadden met slechte leningen een prioriteit om het systeem overeind te houden. Daarna was het voornaamste doel om steunprogramma's op poten te zetten die de economie moesten stimuleren en de tekorten van de overheid financieren.

NIEUWE STIMULI

De monetaire autoriteiten van de Verenigde Staten trokken de kar wat stimuli betreft. Het balanstotaal van de Federal Reserve klom van 4,2 biljoen dollar in maart naar 7,2 biljoen in juni. Dit ging ten koste van de waarde van de dollar. Niet toevallig viel de dollarindex of

DE GELDGROEI
KWAM MET
NAME NA DE
FINANCIËLE
CRISIS VAN
2008 IN EEN
STROOM-
VERSNELLING